

sta.ter skulde gaa ind under Kultusministeriet paa lignende Maade som f. Eks. Latin-skolerne. Man ønsker absolut ikke her at indføre, hvad jeg vil tillade mig at kalde et Kontorregimente paa disse Anstalter. Naar det har vist sig, at disse Anstalter have udviklet sig saa overdentlig dygtigt som steter, har det netop været, fordi de have været uafhængige deraf. Jeg er aldeles sikker paa, at hvis vi i Halvtredserne havde begyndt at have Iddotanstalter under Kultusministeriet, vilde vi ikke være komne saa langt frem med den Sag som nu. De udmærkede Mænd, som have virket for den Sag, vilde ikke have kunnet udsolde deres Kræfter saa frit, som de nu have kunnet det, hvis vi havde haft et saadant Kontorregimente. Hvis vi skulde have haft Kontorchefer, Teologer, Filologer eller andre Pædagoger — overhovedet nogen, som Ministeren havde sat dertil — til at løse denne Opgave, tror jeg ikke, at vi vare komne saa langt frem med denne Sag, som vi nu ere, og det ønskes vist ikke fra nogen Side, at der skal komme et Kontorregimente ind der, hvor man i lang Tid har faaet saa smukke Resultater, netop ved den Uafhængighed og Frihed, hvorved de vedkommende Mænd have kunnet arbejde. Altsaa, der ster ikke noget Indbrud i Administrationens Myndighed. Det, som vi have ønsket at udtrykke med Revisionen, var, at Rigsdagen er en ligeberettiget Faktor jævnstides med Administrationen. Administrationen har et almindeligt Tilsyn, og den vælger Direktionens Medlemmer; deri har den jo tilstrækkelig Betryggelse. Men Rigsdagen bevilger jo store Midler — her er Tale om Bevillinger paa 300,000 Kr., saa vidt jeg erindrer; det er i alt Fald højt op derimod — og saa sige vi, er det dog ganske naturligt, at Rigsdagen ogsaa har Dje med, hvorledes disse Midler anvendes. Hvis denne Institution i Forvejen havde været under den højtærede Ministers Administration, saa kunde han med nogen Føje sige, at vi greb ind og forrykkede Forholdet; men da der som sagt ikke er noget Forhold i Forvejen, have vi heller ikke kunnet forrykke noget. For øvrigt er det heller ikke uden Eksempel, at Rigsdagen blander sig i den Slags Ting. Rigsdagen har paa andre Punkter blandet sig langt mere i Administrationen, end der her er Tale om, og

jeg maa tilstaa paa en Maade, som jeg ikke i særlig Grad føler mig tiltalt af. Da vi for nogle Aar siden lavede Kjøbenhavns Frihavn, blandede Rigsdagen sig i den Grad ind i det administrative, at Rigsdagen vælger 4 Medlemmer af Frihavnsrådet paa den Konto, at Staten garanterer en meget væsentlig Kapital. Der vilde jeg være mere betænkelig. Rigsdagens Opgave er ikke at administrere, men at kontrollere; derfor synes jeg, at der nok kunde gøres Indvendinger imod, at Rigsdagen vælger Medlemmer af Administrationen. Derimod stemmer det fuldkomment med Rigsdagens Stilling som kontrollerende Myndighed, at den vælger en Revision ved en Anstalt som denne. — Med Hensyn til § 3, der omhandler, hvorledes Midlerne skulle fordeles mellem de bestaaende Anstalter, for saa vidt en Sammenlutning ikke kommer i Stand, vil jeg sige, at naar Sammenlutningen kommer i Stand, ophører jo fuldkommen dette Spørgsmaal, saa have de alle sammen fælles Interesser, og saa ligger dette Spørgsmaal slet ikke for. Spørgsmaalet om Fordelingen af Statens Midler til disse to Anstalter har imidlertid Interesse, saa længe de to Anstalter bestaa uafhængige. Den højtærede Minister mente, at det, som her er foreslaaet, ikke var det bedste; han antydede en anden Ordning, nemlig en saadan, at hver af de to Grupper af Anstalter skulde udnevne en delegeret, og disse skulde saa i Forening gøre Indstilling til Kultusministeriet. Vi have ikke i Udvalget kunnet forhandle om denne Sag; men jeg er tilbøjelig til at tro, at dette er et af de Spørgsmaal, som vi kunne forhandle med Ministeren om. Jeg siger imidlertid foreløbig dette paa egen Risiko, men jeg tror at træffe flere af Udvalgsmedlemmernes Mening, naar jeg siger, at derom kunne vi nok forhandle med den højtærede Minister. — Tilbage er der ikke andet end Spørgsmaalet om Statsembedsmanden og hans Honorar. Den højtærede Minister var bange for, at de 2,000 Kr., som Direktionsformanden skulde have efter Flertallets Forslag, skulde udredes af Statskassen. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister har Ret i denne Opfattelse. I en foregaaende Paragraf er det jo nemlig bestemt, at Revisionens Honorar skal udredes af vedkommende Anstalt, og jeg tror, at det